

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 8. 1. 2024 v trestní věci vyžádaného:

[jméno] [příjmení], narozen [datum] v [příjmení], Srbsko, trvale bytem [adresa], občan Srbské republiky, t. č. ve vazbě ve Vazební věznici Praha – Pankrác,

o stížnosti státní zástupkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 9. 11. 2023, č. j. Nt 422/2023-123,

takto:

Podle § 149 odst. 1 písm. a) trestního řádu se ke stížnosti ruší usnesení Městského soudu v Praze ze dne 9. 11. 2023, č. j. Nt 422/2023-123, v celém rozsahu a znovu se rozhoduje takto:

Podle § 96 odst. 4 zákona č. 104/2013 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen, z. m. j. s.“), za použití § 99 odst. 1 z. m. j. s., se vydání vyžádaného [jméno] [příjmení], narozeného [datum], [anonymizováno], Srbská republika, státního příslušníka Srbské republiky, do Srbské republiky k trestnímu stíhání, které je proti němu vedeno v Srbské republice na podkladě obžaloby Vyššího státního zastupitelství v Požarevci, sp. zn. Kro -24/21-203, odkládá do doby pravomocného skončení trestního stíhání, které je proti němu vedeno v České republice ve věci dozorované Městským státním zastupitelstvím v Praze, sp. zn. 1 KZV 53/2023.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením Městský soud v Praze (dále jen, městský soud“) rozhodl podle § 99 odst. 1 zákona č. 104/2013 Sb. o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních (dále jen, z. m. j. s.“) tak, že se vydání [jméno] [příjmení] odkládá do doby skončení trestního stíhání, které je proti němu vedeno v České republice ve věci dozorované Městským státním zastupitelstvím v Praze, sp. zn. 1 KZV 53/2023.

2. V uvedeném rozhodnutí městský soud konstatoval, že rozhodoval o návrhu státní zástupkyně, aby byl opatřen souhlas vyžádaného [jméno] [příjmení] s vydáním k trestnímu stíhání do Srbské republiky na základě mezinárodního zatýkácího rozkazu vydaného Vyším soudem v Požarevci dne 14. 11. 2022, neboť vyžádaný při výslechu v předběžném šetření uvedl, že má v úmyslu před soudem takový souhlas vyslovit. Vedle toho dne 9. 11. 2023 Městské státní zastupitelství v [obec] sdělilo, že požaduje odložení vydání ve smyslu § 99 z. j. m. s., a to pro účely trestního řízení vedeného v České republice pod sp. zn. 1 KZV 53/2023, včetně výkonu případného nepodmíněného trestu odnětí svobody, který může být v dané věci následně uložen. Podle jeho sdělení je proti vyžádanému vedeno v citované věci trestní stíhání pro zločin nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. c), odst. 4 písm. b) trestního zákoníku, a v této věci je také vyžádaný ve vazbě.

3. Vyžádaný ve veřejném zasedání konaném u městského soudu dne 9. 11. 2023 po poradě se svou obhájkyňou prohlásil, že souhlasí se svým vydáním do Srbské republiky a vzdává se práva na uplatnění práva zásady speciality, rozumí tomu, že o jeho vydání nebude již rozhodovat soud, stejně jako všem důsledkům udělení souhlasu. Městský soud proto dále rozhodoval o žádosti státního zastupitelství o odložení vydání. Vydání vyžádaného, jak je již shora uvedeno, odložil do doby skončení trestního stíhání, které je proti vyžádanému vedeno v České republice ve věci dozorované Městským státním zastupitelstvím v Praze, sp. zn. 1 KZV 53/2023. Dobu, po kterou se vydání odkládá, soud podle odůvodnění svého usnesení stanovil po zohlednění zákonných kritérií, jakými jsou jak závažnost trestného činu spáchaného na území České republiky, tak

spáchaného na území Srbské republiky. V trestním stíhání vedeném v České republice hrozí vyžádanému trest odnětí svobody ve výměře od 10 do 18 let, zatímco v Srbské republice je stíhán pro trestný čin těžké vraždy a je ohrožen trestem odnětí svobody od 20 let nebo na doživotí. Po zohlednění závažnosti trestné činnosti, pro kterou má být vyžádaný vydán do Srbské republiky, soud odložil vydání pouze na dobu vedení trestního stíhání vedeného v České republice, neboť dospěl k závěru, že takový postup je účelný pro to, aby mohlo proběhnout trestní stíhání bez znehodnocení důkazů i ve vyžadujícím státě. Z dikce zákona, která dává soudu možnost, nikoliv povinnost rozhodnout o samotném odložení vydání, shledává tuto možnost jako zákonnou s tím, že tento postup odráží skutečné potřeby trestních řízení probíhajících souběžně ve více státech.

4. Proti shora uvedenému usnesení podala státní zástupkyně ihned po jeho vyhlášení stížnost, kterou následně odůvodnila tak, že stížnost směřuje především do vymezení doby, po kterou by měl odklad trvat. Podle § 99 odst. 1 z. m. j. s. se vydání osoby odkládá na dobu, po kterou bude v České republice tato osoba zbavena osobní svobody v souvislosti s jiným skutkem, než pro který byl vydán mezinárodní zatýkácí rozkaz, a to včetně výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, které byly pravomocně uloženy soudem České republiky nebo které mají být na základě pravomocného rozhodnutí soudu České republiky vykonány na jejím území. Je tedy zřejmé, že odklad je vázán na skutečnost, že tato osoba je omezena na osobní svobodě v trestním řízení vedeném v České republice a rozhodně není vázán na skončení tohoto trestního stíhání. Státní zástupkyně dále poukázala i na to, že v konkrétním případě je vyžádanou osobou srbský občan, přičemž Srbská republika své občany do jiných států nevydává, což vyplývá i z příslušné mezinárodní smlouvy dosud platné mezi Českou a Srbskou republikou, ale i z Evropské úmluvy o vydávání, k níž Srbsko přistoupilo s podmínkou, že bude odmítat vydání svých občanů. Pokud by tedy v tomto případě byl vyžádaný vydán před výkonem případně uloženého nepodmíněného trestu odnětí svobody v trestním řízení vedeném v České republice, nemohl by být pro výkon tohoto trestu vydán do České republiky, pokud by se předtím zdržoval ve svém domovském státě. Naopak nic nebrání tomu, aby po uznání případného pravomocného rozsudku českého soudu v předmětném trestním řízení srbskými orgány byl vyžádaný v průběhu výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody v České republice předán ke zbytku výkonu tohoto trestu do Srbska, kde by příslušné orgány mohly pokračovat v trestním stíhání vyžádaného pro skutky, které jsou předmětem žádosti o vydání. Dále státní zástupkyně poukázala na to, že ve výroku napadeného usnesení není uvedeno, že se bude vyžádaný vydávat do Srbské republiky, i když tato skutečnost vyplývá z odůvodnění i spisového materiálu. Je proto třeba postupovat podle platné právní úpravy, a to i přes rozdílný názor Městského soudu v Praze vedený v napadeném usnesení a opřený o rozhodnutí Vrchního soudu v Praze ze dne 18. 7. 2023, sp. zn. 14 To 85/2023. Ze všech těchto důvodů státní zástupkyně navrhl, aby stížnostní soud napadené usnesení zrušil a sám rozhodl o odložení vydání vyžádaného do Srbské republiky po navržené době.

5. Vrchní soud v Praze (dále jen, „vrchní soud“) v souladu s ustanovením § 147 odst. 1 trestního řádu přezkoumal správnost výroku napadeného usnesení i řízení, které vydání usnesení předcházelo, a s ohledem na dále uvedené shledal stížnost důvodnou pouze v části.

6. V řízení před městským soudem nezjistil vrchní soud žádné procesní vady, které by mohly mít vliv na správnost rozhodnutí. Byly dodrženy všechny zákonem stanovené lhůty a v řízení před soudem bylo dbáno na zachování práva vyžádaného na obhajobu, zejména mu bylo umožněno při jednání užít jazyk, kterému rozumí.

7. Za správnou má vrchní soud v tomto konkrétním případě i úvahu městského soudu o stanovení doby odložení vydání. Stížnosti státní zástupkyně je ovšem nutno v obecné rovině přisvědčit v tom, že aktuálně lze mít kvůli posunu aplikační praxe závěry prezentované dříve např. v rozhodnutí Vrchního soudu v Praze ze dne 18. 7. 2023, sp. zn. 14 To 85/2023, za překonané, a standardně tedy bude na místě v podobných případech odložení vydání i po dobu výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody. Pro spolupráci s cizozemskými justičními orgány

pak bude vhodné preferovat dočasné předání ve smyslu ustanovení § 100 z. m. j. s . Postup navržený státní zástupkyní tedy v tomto případě nelze dovozovat za zcela nepřipadný. Nicméně kvůli specifickým daného případu se vrchní soud ohledně stanovení doby nakonec ztotožnil se závěry městského soudu. V této věci by užití institutu dočasného předání mohlo být komplikované, a to i z důvodů, kterými argumentuje sama státní zástupkyně. Je tedy dán zájem na nepřerušném provedení trestního stíhání vyžádaného před českými orgány činnými v trestním řízení. Trestní řízení v České republice je ovšem vedeno pro vážný drogový zločin a lze očekávat, že potrvá po delší dobu. Jakékoliv další oddalování stíhání vyžádaného před srbskými justičními orgány ovšem komplikuje tamní stíhání pro trestný čin vraždy. V srbském trestním stíhání přitom vyžádanému hrozí výrazně citelnější trest odnětí svobody, a to včetně možnosti uložení doživotního trestu. Za této situace má stížností soud za vhodnější zvolení výjimečného postupu vydání vyžádaného již po pravomocném skončení českého trestního stíhání, neboť po dobu vedení řízení o uznání případného českého trestního rozsudku, již bude moci být vyžádaný postaven před srbské justiční orgány. Z těchto důvodů se vrchní soud ztotožnil s jinak podrobným a logickým odůvodněním usnesením městského soudu, který upřednostnil výjimečné užití takto účelného postupu.

8. Vrchní soud však musel v rámci přezkumu ke stížnosti státního zástupce konstatovat, že výrok napadeného usnesení obsahuje formální pochybení, neboť v něm absentuje nejen určení toho, do jakého státu má být vyžádaný následně vydán, ale i další konkretizace trestního stíhání v Srbské republice, k němuž má být vyžádaný vydán.

9. Vrchní soud proto i přes shora uvedené závěry o nedůvodnosti stěžejní námitky státní zástupkyně k její stížnosti napadené usnesení zrušil v celém rozsahu a na podkladě skutkového stavu správně zjištěného městským soudem sám znovu rozhodl tak, že odložil vydání vyžádaného [jméno] [příjmení] do Srbské republiky k trestnímu stíhání, které je proti němu vedeno v Srbské republice na podkladě obžaloby Vyššího státního zastupitelství v Požarevci, sp. zn. Kro -24/21-203, do doby pravomocného skončení trestního stíhání, které je proti němu vedeno v České republice ve věci dozorované Městským státním zastupitelstvím v Praze, sp. zn. 1 KZV 53/2023.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Praha 8. ledna 2024

JUDr. Vladimír Král
předseda senátu